

การพัฒนาชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษา
สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGE OF BASIC
WORDS WITH IMAGES OF DAILY ROUTINE ACTIVITIES TO DEVELOP
READING AND WRITING SKILLS OF PRIMARY SCHOOL CHILDREN
WITH SPECIAL NEEDS

อัครณัฐญกร พัฒนประสิทธิ์^{1*}

Anchayakorn Pattanaprit^{1*}

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถ.ช่างเผือก ต.ช่างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300¹
Chiang Mai Rajabhat University, Chang Puak Road, Chang Puak Sub-district, Mueang District,
Chiang Mai Province 50300¹

*Corresponding author E-mail: tonkaow1978@gmail.com

(Received: Jun 19, 2019; Revised: Nov 27, 2019; Accepted: Dec 2, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและศึกษาผลการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเปรียบเทียบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย (1) ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน (2) แบบประเมินชุดการสอนคำพื้นฐาน ประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน และ (3) แบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

¹ อาจารย์ คณบดีครุศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษา สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.16/78.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (2) หลังการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดีมาก (3) หลังการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาดีขึ้นกว่าก่อนการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: ชุดการสอนคำพื้นฐาน, ทักษะการอ่านการเขียน, เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ABSTRACT

The objectives of this experimental research were to develop the efficiency of and to study the results of the development of instructional package of basic words with images of daily routine activities to develop reading and writing skills of primary school children with special needs and to compare the basic skills of reading and writing of the children with special needs before and after using the instructional package. The participants in this study were 10 children with special needs for having learning disabilities and studying in grade 1 in the first semester of the 2017 academic year at Wat Mae Gad Noi School in Sansai District, Chiang Mai Province. These students were purposively selected. The research instruments were the instructional package of the basic words with images of daily routine activities, the evaluation form for the instructional package, and the test of reading and writing skills in the basic words. The statistics used for the data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The results revealed that the efficiency of the instructional package was at 78.16/78.33, which was higher than the set criteria. After the implementation of the instructional package, it was revealed that their reading and writing abilities and skills of the basic words were improved at the high level.

KEYWORDS: Instructional Package of Basic Words, Reading and Writing Skills, Children with Special Needs

บทนำ

สังคมปัจจุบันทุกครอบครัวจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็ก ซึ่งครอบครัวที่มีบุตรเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครองต้องการที่จะให้ลูกได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษา เพราะหากเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการส่งเสริมช่วยเหลือและพัฒนาความสามารถตามความต้องการของเด็กแต่ละคนจะทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของตนเอง ดังที่ศศิพันธ์ สุขบุญพันธ์ (2558) กล่าวไว้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Children with Special Need) ไม่ว่าจะมีความบกพร่องด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจจนขาดความสามารถในการเรียนและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กทั้งหมดนี้ต้องการได้รับการจัดการศึกษาพิเศษที่มีรูปแบบเฉพาะต่างจากเด็กปกติทั่วไป เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของร่างกาย จิตใจ และเป็นการส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษใช้ความสามารถที่มีอยู่ได้เต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน (สมเกตุ อุทธิโยธา, 2558)

โรงเรียนวัดแม่แก้วดอนน้อย ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2560 มีนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 960 คน และมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 120 คน การจัดการศึกษามุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ มีการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้รวมของเด็กพิเศษจากบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ (โรงเรียนวัดแม่แก้วดอนน้อย, 2559)

จากการสัมภาษณ์ครู ผู้สอน พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เช่น อ่านไม่ออก อ่านสลับตัวอักษร หรือออกเสียงสลับกัน เช่น บก อ่านเป็น กบ เป็นต้น และปัญหาด้านการเขียน เช่น เขียนตามรอยปะไม่ได้ เขียนสะกดคำผิด รวมทั้งไม่สามารถเขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องและไม่สามารถเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้ซึ่งเด็กต้องใช้เวลาและความพยายามมากที่จะเขียนให้ถูกต้องเรียบร้อยแม้ว่าจะพยายามอย่างที่สุดแล้ว ลายมือก็ยังอ่านไม่ค่อยออก (ครูโรงเรียนวัดแม่แก้วดอนน้อย, สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2560) อีกทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ตามช่วงวัย และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) เพราะการอ่านและการเขียนเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ ถ้านักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนได้ โดยเฉพาะการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมหรือค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น การอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำ ประโยค ข้อความและเรื่องที่อ่าน (ลุนา ศรีฤดา, 2553; สำลี รักสุทธิ, 2553) การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความต้องการ และความรู้สึกของบุคคลด้วยการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจตามที่ประสงค์ระหว่างผู้อ่าน

และผู้เขียนซึ่งการเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องใช้ความสามารถในด้านการอ่านทั้งสิ้น (ชุดิวรรณ เจริญสุข, 2553; วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง, 2557; สมบัติ ศิริจันดา, 2554; สุนิษฐ์จิรัฐาพันธุ์, 2554; โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล, 2555) ยิ่งอ่านมาก ยิ่งรู้มาก เกิดความคิดสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ (วรากรณ์ สามโกเศศ, 2554; สุขเพ็ญ เจริญเกษมสกุล, 2558)

การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนให้กับผู้เรียนนั้นมีหลายวิธี เช่น การสอนอ่านจากภาพ การสอนอ่านจากรูปร่างของคำ การสอนอ่านโดยเดาคำจากบริบท การสอนอ่านแบบแจกลูกและอ่านสะกดคำ การสอนอ่านโดยให้รู้หลักภาษา การสอนอ่านตามครู การสอนเขียน เช่น การคิดลายมือ การเขียนสะกดคำ การเขียนเรียงความ การเขียนสร้างสรรค์ การเขียนจดหมาย เป็นต้น (นิลยา ทองศรี, 2560) ชุดการสอนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการอ่านการเขียนของผู้เรียน จะช่วยให้การเรียนรู้เข้าใจง่ายขึ้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถตามความต้องการของตน ผู้สอนสามารถสอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางเดียวกันช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้นพัชรียา อินทร์พรหม (2559) เช่นเดียวกับจิตาภา มีศิริ (2553) กล่าวไว้ว่า ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งชุดการสอนควรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม โดยใช้ประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมการเรียนรู้ (กัลยา ธรรมขันธ์, 2554; รสสุคนธ์ มากเอียด, 2558) สอดคล้องกับอัปโตรอสัก มะลาเฮง (2555) ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษามลาญยาวิ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกอ่าน ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษามลาญยาวิของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เช่นเดียวกับสุชาดา พุ่มศรีอินทร (2556) ได้ใช้ชุดฝึกในการเขียนสะกดคำตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียงเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่าหลังได้รับการสอนเขียนด้วยการใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียงสูงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการเขียนสะกดคำดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองสอนเขียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอารมย์ โพธิสาร (2554) ได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำจากภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากปัญหาที่พบในเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องทักษะการอ่านและการเขียน หากเด็กได้รับการพัฒนาไปในเรื่องดังกล่าวตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจะช่วยลดปัญหาการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เด็กได้เรียนรู้้อย่างเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของสภาพร่างกายจิตใจ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่ได้เต็มศักยภาพ และสามารถเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนได้ตามปกติอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
2. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สมมุติฐานการวิจัย

1. ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีทักษะการอ่านการเขียน

คำพื้นฐานระดับประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

2. การใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดี

3. หลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความสามารถในการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (มีปัญหาทางการอ่านและการเขียน) กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (มีปัญหาทางการอ่านการเขียน) กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย

จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 คน คัดเลือกด้วยวิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้ (1) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (มีปัญหาทางการอ่านการเขียน) ที่ได้รับการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (2) ได้รับการอนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมงานวิจัย (3) สามารถเข้าร่วมกิจกรรมงานวิจัยได้จนเสร็จสิ้นโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียน คำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการสร้างชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

1.2 ดำเนินการสร้างชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

1.2.1 มีคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันทั้งหมด 4 หมวด คือ (1) หมวดสัตว์ มีจำนวน 5 คำ คือ เต่า วัว แพะ เสือ และจิ้งจอก (2) หมวดผัก มีจำนวน 5 คำ

คือ ข่า ถั่ว ตะค้า ชะอม และตะไคร้ (3) หมวดผลไม้ มีจำนวน 5 คำ คือ ทูเรียน มะยม มังคุด ละมุด และมะละกอ (4) หมวดของใช้ มีจำนวน 5 คำ คือ เคียวกระป๋อง แก้วน้ำ ตะกร้า และนาฬิกา

1.2.2 คู่มือการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันประกอบด้วย (1) แผนการสอนทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน (2) แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

1.3 นำชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องของชุดการสอนฯ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Item-Objective Congruence Index : IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.84

1.4 นำชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้ (Try - out) เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (เนื่องจากเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้) ดังนี้

1.4.1 ครั้งที่ 1 ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 คน) นำชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) โดยสังเกตและสัมภาษณ์

ระหว่างการทดลองใช้ พบว่า เด็กให้ความสนใจชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน แต่ในส่วนของรูปภาพยังไม่ชัดเจน ผู้วิจัยปรับปรุงรูปภาพให้ชัดเจน มีสีสันสวยงามยิ่งขึ้น

1.4.2 ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มเล็ก (3 คน) นำชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) โดยสังเกตและสัมภาษณ์ระหว่างการทดลองใช้ พบว่า เด็กให้ความสนใจรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ตั้งใจทำกิจกรรม แบบฝึกหัด จากผลการประเมินสะท้อนให้เห็นว่า เด็กเข้าใจและได้เรียนรู้คำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน สามารถอ่านและเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันได้ แต่มีเด็กบางคนไม่ค่อยสนใจกิจกรรมที่จัด ผู้วิจัยได้ปรับการจัดกิจกรรม โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุกคน

1.4.3 ครั้งที่ 3 ทดลองภาคสนาม (6 คน) นำชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) ปรากฏว่าชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพ 78.16/78.33

2. แบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

2.2 สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน 50 ข้อ

2.3 หาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน มีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

นำแบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน และเกณฑ์การให้คะแนน เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index : IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อวางแผนร่วมกับครู ผู้ปกครองโรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย เพื่อดำเนินการนำชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันไปพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. เก็บรวบรวมข้อมูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 สัปดาห์ ระหว่างเดือนกันยายน ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560

3. การทดสอบทักษะการอ่านการเขียน คำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 10 คน ใช้เวลา 30 นาที เป็นเวลา 1 วัน

4. ทำการสอนโดยใช้ชุดการสอน คำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน สัปดาห์ละ 3 – 5 วัน ใช้เวลา 30 นาที ในแต่ละครั้งหลังจากที่สอนเสร็จจะทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ระหว่างการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง รวม 20 ครั้ง ใช้เวลา 10 นาที

5. เมื่อสิ้นสุดการสอนชั่วโมงสุดท้ายของการใช้ชุดการสอน ดำเนินการทดสอบหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันฉบับเดียวกับก่อนการทดลอง

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ ทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังการทดลอง มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาประสิทธิภาพของชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่าชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 78.16 / 78.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (N = 6)

การทดสอบ	คะแนน		ร้อยละค่าเฉลี่ย	ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย		
คะแนนระหว่างเรียน (E_1)	200	156.33	78.16	78.16/78.33
คะแนนหลังเรียน (E_2)	20	15.83	78.33	

2. ผลการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2.1 ผลการใช้ชุดคำสอนพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

พัฒนาทักษะการอ่านการเขียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านทักษะการอ่าน พบว่าหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาดีขึ้นกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.65 จาก 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 98.25 อยู่ในระดับดีมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการใช้ชุดคำสอนพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านทักษะการอ่าน (N = 10)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม (200 คะแนน)	\bar{x}	S.D	ร้อยละ	การแปลผล
ก่อนเรียน	91.5	9.15	5.19	45.75	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
หลังเรียน	196.5	19.65	14.52	98.25	ดีมาก

2.2 ผลการใช้ชุดคำสอนพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านทักษะการเขียน พบว่าหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนการทดสอบทักษะ

การเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาดีขึ้นกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.80 จาก 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84 อยู่ในระดับดีมาก ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการใช้ชุดคำสอนพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้านทักษะการเขียน (N = 10)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม (200 คะแนน)	\bar{x}	S.D	ร้อยละ	การแปลผล
ก่อนเรียน	101	10.10	1.76	50.50	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
หลังเรียน	168	16.80	11.36	84.00	ดีมาก

3. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

หลังจากเรียนโดยใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะการอ่านการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยพิจารณาจากคะแนน

การทดสอบทักษะการอ่านการเขียน พบว่า ผลต่างของคะแนนรวมเฉลี่ยด้านทักษะการอ่าน เท่ากับ 10.50 คะแนน และผลต่างของคะแนนรวมเฉลี่ยด้านทักษะการเขียนเท่ากับ 6.70 คะแนน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านการเขียนค่าพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนค่าพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน

การทดสอบ ทักษะ	คะแนนเต็ม 20 คะแนน						ผลต่าง คะแนนเฉลี่ย
	\bar{X}		S.D		ร้อยละ		
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ทักษะการอ่าน	9.15	19.65	5.19	11.36	45.75	98.25	10.50
ทักษะการเขียน	10.10	16.80	1.76	11.36	50.50	84.00	6.70

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดการสอนค่าพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนค่าพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 78.16/78.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. หลังการใช้ชุดการสอนค่าพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะการอ่านการเขียนค่าพื้นฐานระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดีมาก

3. หลังจากเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนค่าพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะการอ่านการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนการเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ชุดการสอนค่าพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนค่าพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 78.00/78.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 เป็นเพราะว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้างชุดการสอนและเทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนแล้วนำมาสร้างเป็นชุดการสอน รวมทั้งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญและหาประสิทธิภาพชุดการสอนก่อนนำไปใช้จริงด้วยการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองกลุ่มเล็ก และการทดลองภาคสนาม ทำให้ได้ชุดการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้ ดังที่ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวไว้ว่ากระบวนการสร้างชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำชุดการสอนที่สร้างขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพด้วยการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม และการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามเพื่อดูว่าชุดการสอนช่วยให้การจัดเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพียงใด ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ สอดคล้องกับฐาปณี เครืออนันต์ (2559) ที่พัฒนาชุดการสอนด้วยการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองกลุ่มเล็ก และการทดลองภาคสนาม ผลการศึกษาพบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (สุวีรวรรณ ชัยเพชร, วัฒนา รัตนพรหม และ ประสิทธิ์ทองแจ่ม, 2558; อุไรพร จ้างงผล, 2558) และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. หลังการใช้ชุดการสอนค่าพื้นฐาน ประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่าน การเขียนค่าพื้นฐานระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดการสอนมีจุดเด่นคือมีสื่อการสอนที่เป็นรูปภาพจริงในชีวิตประจำวัน ใช้ง่าย สะดวก และมีอุปกรณ์ประกอบการทำกิจกรรมแต่ละครั้งเป็นรายบุคคล เปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมโดยการปฏิบัติด้วยตนเองไม่เสียเวลามาก สามารถทำงานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมายเป็นการเสริมแรงให้เด็กมีความตั้งใจและพยายามที่จะทำงานที่

ได้รับมอบหมายในครั้งต่อไปให้สำเร็จ ซึ่งการเสริมแรงเป็นสิ่งที่สำคัญทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้และพยายามตอบสนองต่อสิ่งเร้า (ทิตนา แชมมณี, 2557) นอกจากนี้ ก่อนเริ่มกิจกรรมใหม่มีการทบทวนซ้ำทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการเรียนรู้จากฝึกฝนบ่อย ๆ และทำซ้ำ ๆ จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาดีขึ้น โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษา การอ่าน การเขียน หากผู้เรียนได้ฝึกบ่อย ๆ การเขียนคำผิดจะลดลง และอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2555) สอดคล้องกับ สุภาภรณ์ สิงห์คำ (2553) ได้พัฒนาทักษะการอ่านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชาวไทยภูเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อประสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีความเข้าใจในการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้สื่อประสมสูงกว่าเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่กำหนด สอดคล้องกับกัลยา ธรรมขันดี (2554) ได้ศึกษาการใช้ชุดการสอนเรื่องสระเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พบว่า หลังเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีพัฒนาการและมีทักษะการอ่านสูงขึ้น เช่นเดียวกับมนสิณี ภาณุทัต (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้ชุดฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ.01

3. การเปรียบเทียบทักษะการอ่าน การเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน พบว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาดีขึ้นกว่าก่อนเรียน อาจเป็นเพราะว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้รับการพัฒนา และช่วยเหลือตรงตามความสามารถและความต้องการ รวมถึงเหมาะสมกับพัฒนาการทางสติปัญญา นอกจากนี้คำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ที่นำมาสอนตลอดจนกิจกรรม แบบฝึกหัด และแบบทดสอบที่นำมาใช้มีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก ส่งผลให้เด็กมีทักษะการอ่านการเขียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ของเด็กควรจะเป็นไปตามวัยและพัฒนาการทางสติปัญญา ไม่ควรเร่งพัฒนาให้ข้ามจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง จะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก (สอนประจันต์ เสียงเย็น, 2559) สอดคล้องกับจุฬาลักษณ์ นัคคีย์ (2554) ที่ศึกษาพบว่าการใช้สื่อประสมสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ และผลสัมฤทธิ์การออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อประสมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คล้ายกับอัจฉรา เจตบุตร และมาเรียม นิลพันธ์ (2556) ได้พัฒนาบทเรียนสื่อประสม

เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนสื่อประสมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับรุ่งทิพย์ สุภาพ (2557) ที่พัฒนาชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาสมรรถนะในการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ก่อนที่จะนำไปใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในกลุ่มที่มีปัญหาการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะต้องวิเคราะห์พฤติกรรมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้งพฤติกรรมเด่นและด้อยของแต่ละคนก่อนเพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปจัดแผนการฝึกทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน ให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำพื้นฐานระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องดึงดูดความสนใจ สีสันสวยงาม คมชัด มีรูปภาพจริงประกอบที่ชัดเจนและเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. การสอนจะต้องสอนตามขั้นตอน และระยะเวลาที่กำหนดไว้เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่มีความสนใจสั้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยผลของการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง

ชีวิตประจำวันนำไปพัฒนาทักษะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด ความพร้อมทางวิชาการ เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยผลของการใช้ชุดการสอนคำพื้นฐานประกอบรูปภาพจริง เรื่อง ชีวิตประจำวัน เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรม เช่น นิทาน สมุดภาพเล่มเล็ก เป็นต้น นำมาพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา ธรรมขันต์. (2554). *การใช้ชุดการสอนเรื่อง สระ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- จิตาภา มีศิริ. (2553). *ชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฬาลักษณ์ นาคศิย์. (2554). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียง และการเขียนคำศัพท์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแม่อุคทอง*. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 6(1), 13-23.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน*. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเซอร์วิส.
- ชุติวรรณ เจริญสุข. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร*. (ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- रूपานี เครืออานต์. (2559). *ชุดการสอนมัลติมีเดียเสริมทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ทิศนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิลยา ทองศรี. (2560). *สอนอย่างไรให้อ่านออกเขียนได้*. เพชรบูรณ์:ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1.

- พัชรียา อินทร์พรหม. (2559). ชุดการสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน เรื่อง ตัวสะกดในภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- มนสิณี ภาณุทัต. (2560). รายงานผลการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้ชุดฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สุรินทร์: โรงเรียนบ้านระเภาไร่ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1.
- มัณฑรา ธรรมบุญน้อย. (2562). จิตวิทยาสำหรับครู. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/psychologybkf1/home>
- รสสุคนธ์ มากเอียด. (2558). การใช้ชุดการสอนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- รุ่งทิพย์ สุภาพ. (2557). การพัฒนาชุดการสอนการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- โรงเรียนวัดแม่แก้วดอนย. (2559). ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลนักเรียน. สืบค้นจาก <https://watmaekadnoischool.wixsite.com/mknschool/blank-1>
- ลUNA ศรีภูตา. (2553). รายงานผลการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ขอนแก่น: โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2.
- วารการณ สามโกเศศ. (2554). “การอ่าน” กับ “ชีวิตมีราคา”. มติชนรายวัน. สืบค้นจาก www.varakom.com/upload/page/matchon_daily/8_sep_11_daily.pdf
- วิไลลักษณ์ แก้วกระจ่าง. (2557). รายงานวิจัย เรื่องการเพิ่มทักษะการเขียนด้วยชุดแบบฝึกโครงเรื่อง. สุพรรณบุรี: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์. (2558). จิตวิทยาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. เชียงใหม่: หลักสูตรการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สมเกตต์ อุทธโยธา. (2558). การเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ. เชียงใหม่: สำนักงานพิมพ์แพร่วารการพิมพ์.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส.
- สอนประจันต์ เสียงเย็น. (2559). จิตวิทยาสำหรับครู. อุตรธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. สืบค้นจาก <https://www.obec.go.th/wp-content/uploads/2018/08/obec61.pdf>
- ลำลี รักสุทธิ. (2553). การจัดทำสื่อวัตกรรมการและแผนประกอบสื่อวัตกรรมการ. นนทบุรี: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- สุขเพ็ญ เจริญเกษมสกุล. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงโดยการใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.
- สุชาติดา พุ่มศรีอินทร. (2556). การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามหลักการเชื่อมโยงคำพ้องเสียง. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สุนิณี ภูจิระฐานันท์. (2554). การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สุภาภรณ์ สิงห์คำ. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชาวไทยภูเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อประสม. (การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุวีรวรรณ ชัยเพชร, วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2(2), 77-86.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- อารมย์ โปธิสาร. (2554). รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำจากภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรคุณ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.
- อัจฉรา เจตบุตร และมาเรียม นิลพันธ์. (2556). การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 157-168.
- อับโตร์สลัก มะลาเฮง. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษามลายูยาวี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกอ่าน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- อุไรพร จำนงค์ผล. (2558). การพัฒนาชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สืบค้นจาก http://www.trueplookpanya.com/true/teacher_portfolio_detail.php?portfolio_id=1363